

De ce de dorul tău, mai sunt încă pătruns?

Nicu Hăloiu

De ce de dorul tău, mai sunt încă pătruns?

...

A doua oară, când te-am dorit din nou,
A revenit la viață acel năvalnic dor
Și-n mine răsună același bland ecou,
Ce mă striga pe nume cu glasul tău, ușor!

...

Priveam spre cer, rugându-l să îmi spună
Prin-tr-un gând fugar, pe unde-ai putea fi,
Mă rugam de stele și mă rugam de lună,
Că ele ne știau de când eram copii!

...

Atâtă vreme grea trecut-a peste mine
Că viața-mi devenise mai degrabă chin,
Dar m-a atins deodată acel subțire spin
Ce mă făcea să simt că-mi este dor de tine!

...

Iar stelele din cer ori poate blânda lună,
Mi-au șoptit să-ntreb și am primit răspuns
Și-acum, iubita mea, că suntem împreună,
De ce de dorul tău, mai sunt încă pătruns?